

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX-R.4131.~~42~~.2011.MN

Warszawa, dnia 29 czerwca 2011 r.

Rada Gminy

Magnuszew

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162 poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52 poz. 420, Nr 157 poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność :

uchwały Rady Gminy Magnuszew z dnia 18 maja 2011 r. Nr VI/80/2011 w sprawie ustalenia opłat za wodę pobieraną z sieci wodociągowej i za ścieki wprowadzane do sieci kanalizacyjnej.

Uzasadnienie

Rada Gminy w Magnuszewie w dniu 18 maja 2011 r. podjęła uchwałę w sprawie ustalenia opłat za wodę pobieraną z sieci wodociągowej i za ścieki wprowadzane do sieci kanalizacyjnej.

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały podano art.18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz.236).

W § 1 – 4 uchwały Rada Gminy ustaliła opłaty za wodę czerpaną z gminnych urządzeń wodociagowych oraz opłaty za wprowadzanie ścieków.

Powyższa regulacja jest niezgodna z obowiązującym prawem.

Co prawda, jak stwierdza art. 7 ust.1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, niemniej jednak sposób wykonywania tego zadania własnego gminy określa ustawa z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2006 roku Nr 123, poz.858 z późn. zm.). Ustawa ta w artykule 1 stanowi:

„Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym zasady działalności przedsiębiorstw wodociagowo-kanalizacyjnych, zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody, niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków, wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów.”.

Jak wynika z powyższego zapisu, ustawa na zasadzie *lex specialis*, a więc przepisu szczególnego, znajduje pierwszeństwo w stosunku do innych ustaw, w tym ustawy o samorządzie gminnym w zakresie ustalania cen za wodę i odprowadzanie ścieków.

Zgodnie z art. 19 powołanej ustawy, rada gminy, po dokonaniu analizy projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociagowo-kanalizacyjne, uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków, zwany dalej "regulaminem". Regulamin jest aktem prawa miejscowego.

Regulamin powinien określać prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociagowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług,

W myśl zaś art. 20 ustawy przedsiębiorstwo wodociagowo-kanalizacyjne określa taryfę na 1 rok. Taryfa podlega zatwierdzeniu przez Radę Gminy w trybie z art. 24 ustawy.

W przypadku, gdy brak w danej gminie przedsiębiorstwa wodociagowo – kanalizacyjnego, właściwe taryfy winien, zgodnie z przyjętą w tym zakresie linią orzecznictwa, określać urząd

gminy (rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 8 stycznia 2010 r. LEX.O.0911/2/10).

Należy dodać, że ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków weszła w życie z dniem 14 stycznia 2002 roku i od tej daty stała się wyłączną podstawą ustalania cen za pobór wody i odprowadzanie ścieków.

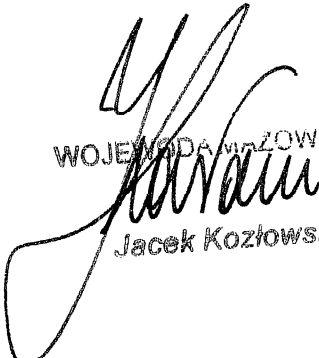
Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Katowicach z dnia 11 września 2002 roku w sprawie II SA/Ka 1201/02 :

„Od dnia 14 stycznia 2002 roku rady gmin nie są już uprawnione do ustalania cen i opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę. Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, uprawnienia rady gminy ograniczają się w tym względzie jedynie do zatwierdzania takich cen i stawek opłat (taryf), określonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo –kanalizacyjne.”

Tak więc ustalenie przez Radę Gminy opłat za wodę i odprowadzanie ścieków z pominięciem obowiązujących w tym zakresie przepisów i trybu ich ustalania, stanowi rażące naruszenie prawa, które uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Radzie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia wnoszona za moim pośrednictwem

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI
Jacek Kozłowski